

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Kryštofem Hornem ve věci

žalobce: **A. A., nar. X**
státní příslušník Alžírské demokratické a lidové republiky
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Vratislavem Polkou
sídlem Berní 2261/1, Ústí nad Labem

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 8. 2024, č. j. MV-112861-5/SO-2024,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jeho odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 31. 5. 2024, č. j. OAM-17862-27/PP-2023 (dále jen

„prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím ministerstvo podle § 87e odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítlo žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, neboť se žalobce měl dopustit obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území tím, že účelově uzavřel manželství. Žalobci byla dále podle § 87e odst. 4 zákona o pobytu cizinců stanovena 35denní lhůta k vycestování z území.

2. **Žalobce v žalobě** namítá, že napadené rozhodnutí nesplňuje požadavky § 68 odst. 3 a § 89 odst. 2 správního řádu, je nepřezkoumatelné, nepřiměřené a v rozporu s čl. 8 Úmluvy. Správní orgány nezjistily skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti a svým postupem porušily § 2 odst. 3 a 4 správního řádu. Nepřihlédly konkrétně k tomu, že manželé uzavřeli manželství sice narychlo, aby mohli zůstat spolu, nicméně zejména z lásky po více než 6 měsících vztahu v době, kdy spolu již sdíleli společnou domácnost. Nezabývaly se ani aktuálním stavem, resp. tím, zda je manželství funkční ke dni napadeného rozhodnutí. Správní orgány navíc neprokázaly účelovost manželství. Žalobce žije s manželkou ve společné domácnosti, společně hospodaří, navštěvují spolu manželčinu rodinu a trávili spolu svatební cestu v Tunisku. Z provedeného dokazování nevyplývá, že by tomu tak nebylo. Žalobce a jeho manželka v průběhu výslechu rovněž prokázali, že se znají a shodně odpověděli na většinu položených otázek. Zjištěné rozpory nejsou natolik důležité, aby z nich bylo možné dovodit účelovost manželství. Jelikož správní orgány neunesly důkazní břemeno k prokázání nefunkčnosti a účelovosti manželství, měly rozhodnout *in favorem matrimonii* a ve prospěch žalobcových práv.
3. Žalobce dále namítá, že napadené rozhodnutí nepřiměřeně zasahuje do jeho soukromého a rodinného života s ohledem na intenzitu a charakter jeho vztahu s manželkou, která je občanka ČR. Žalovaná se nezabývala odvolacími námitkami žalobce do hloubky, naopak se snažila „podržet“ prvostupňové rozhodnutí, přestože tím fakticky ohrožuje existenci manželství. Pominula obsah výslechu účastníků a výsledky pobytové kontroly, které potvrzují existenci manželství a přihlédla pouze k těm částem, v nichž se objevily rozpory či podezření k tíži žalobce.
4. **Žalovaná ve vyjádření** k žalobě navrhuje zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. Napadené rozhodnutí je v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu a její postup odpovídá zásadám činnosti správních orgánů. Žalovaná zohlednila délku trvání vztahu žalobce s manželkou i sdílení společné domácnosti. Společná domácnost však sama o sobě nesvědčí o existenci skutečného manželského soužití. Navíc náklady na společnou domácnost nese pouze manželka a její kamarádka, která s nimi bydlí. Během výslechu konaného dne 23. 5. 2023 (tj. necelý měsíc před uzavřením manželství) žalobce uvedl, že v ČR nemá osobu, kvůli níž by bylo ukončení jeho pobytu nepřiměřené z hlediska zásahu do rodinného a soukromého života, nesdílí domácnost s občanem EU a nemá zde žádné kulturní ani společenské vazby. Žalovaná zjistila skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti a přihlédla ke všem důkazům svědčícím ve prospěch i neprospěch žalobce. Skutkový stav ke dni vydání napadeného rozhodnutí však nenasvědčoval existenci skutečného manželství. Žalovaná prokázala úmysl žalobce obcházet zákon, neboť ten uzavřel manželství, aby se vyhnul správnímu vyhoštění. To vyplynulo z výpovědi žalobcovy manželky i z pobytové historie žalobce, který nikdy nedisponoval pobytovým oprávněním a manželství uzavřel až po vydání rozhodnutí o správním vyhoštění. Srovnáním provedených výsledků byl prokázán též úmysl žalobce nevést společný manželský život. Napadené rozhodnutí nemůže být nepřiměřené, neboť manželé

nemají žádný skutečný vztah, navíc manželka žalobce uvedla, že by se s ním do Alžírsko odstěhovala. Nakonec žalovaná uvádí, že se odvoláním žalobce řádně zabývala a své závěry odůvodnila.

5. Manželka žalobce k výzvě soudu neuplatnila práva osoby zúčastněné na řízení ve smyslu § 34 s. ř. s.

Skutková zjištění z obsahu správního spisu

6. Součástí správního spisu je rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie ze dne 23. 5. 2023, č. j. KRPA-179748-11/ČJ-2023-000022-SV (dále jen „rozhodnutí o správním vyhoštění“), jímž bylo žalobci uloženo správní vyhoštění, neboť na území ČR pobýval bez platného oprávnění k pobytu. Před vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění byl dne 23. 5. 2023 proveden výslech žalobce. Během výslechu zmínil, že se v ČR seznámil s ženou české státní příslušnosti, o níž nechtěl blíže mluvit, ani ji jmenovat. Uvedl, že: *„po domluvě s mým právním zástupcem totiž máme v úmyslu, aby mi bylo vydáno rozhodnutí, byl mi vydán výjezdní příkaz a já se mohl na území oženit“*. Dále policii sdělil, že finanční prostředky potřebné k pobytu na území zajišťuje přítelkyně. Na otázku, zda má v ČR osobu, kvůli níž by ukončení jeho pobytu na území bylo z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života nepřiměřené, však odpověděl, že ne. V ČR nemá stálou adresu, zdržuje se různě, kde se dá přespát, nesdílí společnou domácnost s občanem EU, stýká se pouze s krajany a nemá na ČR kulturní ani společenské vazby. Jeho rodina se nachází v Alžírsku a v ČR nemá žádné příbuzné.
7. Žalobce se odvolal proti rozhodnutí o správním vyhoštění a doložil oddací list. Ředitelství služby cizinecké policie rozhodnutím ze dne 14. 8. 2023, č. j. CRP-24461-4/ČJ-2023-930310-V234, zrušilo rozhodnutí o správním vyhoštění a řízení zastavilo, neboť žalobce v době odvolacího řízení (dne 16. 6. 2023) uzavřel manželství s občankou ČR a stal se tak jejím rodinným příslušníkem.
8. Dne 28. 6. 2023 žalobce podal v pořadí první žádost rodinného příslušníka občana EU o vydání povolení k přechodnému pobytu. Tato žádost byla pravomocně zamítnuta dne 16. 11. 2023, neboť k ní žalobce nepředložil všechny zákonem vyžadované náležitosti. Žalobci bylo poté vystaveno výjezdní vízum s platností od 16. 11. 2023 do 15. 12. 2023.
9. Žalobce podal dne 11. 12. 2023 v pořadí již druhou, nyní projednávanou, žádost rodinného příslušníka občana EU o vydání povolení k přechodnému pobytu. Jeho manželka je A. A., dříve Š., která je občankou ČR. Přílohou doložil oddací list, dle něhož bylo manželství uzavřeno dne 16. 6. 2023 a kopii nájemní smlouvy ze dne 16. 4. 2023, v níž jsou jako nájemci označeni žalobce a jeho manželka. Jejich jména a osobní údaje jsou psané zřetelně odlišným písmem než zbytek smlouvy, resp. jsou psané na počítači jiným fontem než smlouva, zatímco údaje o pronajímatelce jsou napsané ručně. Ve smlouvě absentují jakékoliv údaje o nemovitosti, která byla předmětem nájmu. Doba trvání nájmu byla sjednána od 16. 4. 2023 do 16. 4. 2024. Žalobce později doložil další nájemní smlouvu ze dne 1. 3. 2024, v níž jsou on a manželka uvedeni jako nájemci bytu na adrese X. Nájem byl sjednán na dobu určitou od 1. 4. 2024 do 1. 4. 2025.
10. Ministerstvo dne 29. 4. 2024 provedlo výslech žalobce. Během výslechu uvedl, že nikdy nedisponoval pobytovým oprávněním na území EU, přicestoval do Španělska lodí, poté pobýval 2 měsíce ve Francii a následně přijel autobusem do ČR. Od září 2022 až do své svatby byl bez dokladů. Odcestoval z Alžírsko, protože chtěl mít lepší život. Navíc měl

problémy s rodiči, kteří se rozvedli a nebyl na tom dobře psychicky. V ČR má dva strýce, kteří tu žijí již 23 let. Bydlí se svou manželkou a kamarádkou v K., jméno ulice si nepamatuje. Bydleli tam spolu už 2-3 měsíce před svatbou. Náklady na ubytování činí 23 000 Kč se vším a hradí je manželka a její kamarádka. Žalobce občas přispívá, strýc mu dává peníze. Předtím spolu pobývali u strýce v P. a na P. Rodné jméno manželky je dle žalobce „S.“. S manželkou se seznámili přes seznamku Badoo v listopadu 2022. Na Valentýna roku 2023 ji požádal o ruku. Svatbu začali fakticky zařizovat 3 týdny před svatbou, která se konala 16. 6. 2023. K uzavření manželství v průběhu odvolacího řízení o správním vyhoštění, uvedl, že tak učinil, protože se zamiloval do své manželky a chtěl s ní zůstat. Kdyby byl vyhoštěn, tak by se s ním odstěhovala do Alžírsko. Na svatbě byl strýc a jeho manželka, pár kamarádů, kamarád strýce, který šel žalobci za svědka a od manželky tam byla její matka s manželem, 3 bratři, babička, teta, kamarádi a další lidi, co neznal. Žalobce zná osobně manželčinu rodinu, ona jeho rodinu osobně neviděla, ale přes sociální sítě si píše s jeho matkou a sestrou. Naposledy viděl manželčinu matku před měsícem, když přijela na návštěvu. Žalobce nepracuje, ale práci si hledá. Je vyučený cukrář a chce pracovat v gastronomii. Manželka pracuje v Praze v supermarketu jako prodavačka. Je tam nově, takže žalobce neví, v jakém supermarketu pracuje. Předtím pracovala v Makru, kafeterii a drogerii. Její průměrný čistý příjem je asi 25 000 - 26 000 Kč. Nemají společný bankovní účet, každý má vlastní účet u X a manželka žalobci půjčuje svou kartu. Ve volném čase spolu mluví, vaří, jedí a koukají na televizi. Manželka leží na pravé straně postele. Manželka má vytetovanou růži na předloktí a na prsu, na boku má vytetované nějaké psaní. Do budoucna spolu plánují mít děti. Také plánuje vzít manželku do Alžírsko, aby poznala jeho rodinu. Případné neudělení přechodného pobytu nebude mít nepřiměřený dopad do žalobcova soukromého a rodinného života, neboť manželka s ním kamkoliv odjede. Žalobce předložil k nahlédnutí z mobilního telefonu jejich společné fotografie z Tuniska, dále z Nového roku v P. a z prvního dne, kdy se setkali. Společný výlet do Tuniska jim zaplatil žalobcův strýc.

11. Téhož dne proběhla svědecká výpověď žalobcovy manželky, která uvedla, že bydlí již rok v K. s žalobcem a její kamarádkou. Náklady na ubytování činí 23 000 Kč, platí je společně s kamarádkou. Žalobce občas přispívá, dostává peníze od strýce a od rodiny. Od ledna 2023 s žalobcem pobývala u jeho strýce v P. a pak se s žalobcem přestěhovali na P., poté do K. Žalobce přišel do ČR z Francie, kde byl pár měsíců s kamarády, ale neví, proč tam byl, ani jak dlouho. Netuší, zda tam měl oprávnění k pobytu. V ČR to řešili s advokátem, který žalobci pomáhal získat pobytové oprávnění. Neví, kdy žalobce přicestoval do ČR, ale určitě tu byl 4 měsíce předtím, než se potkali. Dle manželky spolu žalobcovy rodiče žijí, ale občas se hádají. Manželé se seznámili přes Badoo v listopadu 2022. Žalobce jí požádal o ruku na Valentýna. Svatbu začali řešit asi 2 měsíce předem s právníkem a úřady. Právník jim řekl, že jelikož bylo žalobci uloženo správní vyhoštění, uzavření manželství je jediná možnost, jak řízení o vyhoštění zastavit a zlegalizovat žalobci pobyt. Manželství uzavřeli z lásky, ale termín svatby stanovili tak, aby žalobce nemusel vycestovat. Na svatbě byla její matka, babička s dědou, 3 bratři, přítelkyně bratra, žalobcův strýc, jeho bývalá manželka a kamarádi. Za svědky jim šli kamarádi. Zná osobně oba žalobcovy strýce a píše si s jeho matkou a sestrou. Žalobce zná celou její rodinu, vídají se pravidelně, před měsícem je navštívila její matka. Ona pracuje v Praze v Delmartu jako vedoucí směny, je tam nově. Předtím pracovala v drogerii, Makru, obuvi, měnila práce. Žalobce nepracuje, dostává peníze od rodiny. Bude si hledat práci až získá pobytové oprávnění. Dříve ho nikde nezaměstnají. Je vyučeným cukrářem. Její průměrný čistý příjem činí asi 20 000 Kč, baví se o tom s žalobcem, mají všechno dohromady i s kamarádkou, se kterou bydlí. Nemají společný účet,

každý má svůj účet u X a karty si půjčují. Ve volném čase jezdí s manželem na výlety do přírody a do P. Chodí spolu do kavárny. Doma koukají na televizi, vaří a uklízí. Tráví společný čas spíš venku než doma. Žalobce spí v posteli vlevo. Žalobce má tetování na ruce, ona má růži na prsou, kytku na ruce a na boku nápis „Family“. Do budoucna spolu plánují mít dům a psa, až budou mít peníze. Jinak plánují výlet za její rodinou. Chtějí žít v ČR. Také chtějí děti, třeba za 4 roky. Kdyby žalobci nebylo vydáno povolení k pobytu, odcestovala by s ním do Alžírsko nebo kamkoliv jinam. K nahlédnutí z mobilního telefonu předložila společné fotografie s žalobcem, konkrétně fotografii z baru pořízenou v únoru 2023, nedatovanou selfie z Ch. a další selfie z května 2023.

12. Ze správního spisu vyplývá, že Policie ČR provedla celkem 5 pobytových prohlídek na adrese X, za účelem zjištění, zda žalobce bydlí s manželkou. Během první prohlídky dne 15. 8. 2023 v 12:10 hod. policie zjistila, že na uvedené adrese se nachází dvoupatrový bytový dům s jednou poštovní schránkou a čtyřmi zvonky, na žádném z nich nebylo jméno žalobce. V domě nebyl nikdo zastížen, přestože policie zvonila a klepala na okna. Rovněž na prohlídce dne 31. 8. 2023 v 11:15 hod. nebyl v domě nikdo zastížen. Obyvatelé sousedních domů žalobce neznali ani jej nedokázali identifikovat na předložených fotografiích. Dne 11. 4. 2024 v 11:20 hod. policie na téže adrese opět nikoho nezastihla, nicméně poštovní schránka byla označena jmény žalobce a jeho manželky. Zvonky nebyly označeny. Ani na prohlídce dne 18. 4. 2024 v 11:55 hod. se v domě nepodařilo nikoho zastihnout. Až během pobytové prohlídky konané dne 22. 4. 2024 v 10:40 hod. byl v domě zastížen žalobce i jeho manželka. Oba předložili ke kontrole osobní doklady. Bydleli v běžně vybaveném bytě o velikosti 3 + 1, vhodném k bydlení. Uvedli, že byt mají v nájmu a bydlí tam přibližně rok a půl. Manželka uvedla, že s žalobcem bydlí v jednom pokoji a v druhém pokoji bydlí její kamarádka s partnerem. V chodbě se nacházel botník s dámskou i pánskou obuví. V ložnici se nacházela manželská postel s peřinami, sušák na prádlo s oblečením a dvě komody s pánským i dámským oblečením. Vedle byla knihovna, na níž byly fotografie manželů a menší skříň s osobními věcmi, dámskými kabelkami, kosmetikou a pánskými kšiltovkami. V obývacím pokoji bylo několik dalších fotografií žalobce s manželkou. V koupelně bylo několik zubních kartáčků, dámské i pánské hygienické prostředky a ručníky. Sousedka uvedla, že zná od vidění žalobce i manželku, společně tu bydlí.
13. Ministerstvo vydalo prvostupňové rozhodnutí, jímž podle § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců zamítlo žalobcovu žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu. Závěr o účelovosti žalobcova manželství učinilo zejména na základě toho, že uzavřel manželství krátce po vydání rozhodnutí o správním vyhoštění, přičemž předtím pobýval na území nelegálně. Zdůraznilo, že žalobce během výslechu dne 23. 5. 2023 konstatoval, že mu byl vydán výjezdní příkaz a že má v úmyslu se oženit, aby mu bylo vydáno rozhodnutí. Odmítl však ministerstvu sdělit totožnost ženy, se kterou se měl v úmyslu oženit. Současně uvedl, že na území není osoba, kvůli které by ukončení jeho pobytu představovalo nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života. Ministerstvo porovnálo výslechy žalobce ze dne 29. 4. 2024 a výpověď jeho manželky z téhož dne a uvedlo, že se víceméně shodli v okolnostech jejich seznámení, uzavření manželství a vývoji vztahu. Manželka žalobce však potvrdila, že je právník poučil o tom, že pokud uzavřou manželství, řízení o správním vyhoštění žalobce bude zastaveno a následně si žalobce bude moci legalizovat pobyt. Ačkoliv tvrdila, že manželství uzavřeli z lásky, současně připustila, že to museli stihnout před žalobcovým vyhoštěním. Manželství přitom bylo uzavřeno půl roku poté, co se poznali a zasnoubení žalobce inicioval již 3 měsíce po jejich seznámení v době, kdy potřeboval vyřešit svůj pobyt. Manželé se navíc neshodli v některých okolnostech jejich soužití. Žalobce

špatně uvedl rodné příjmení své manželky, neznal jméno ulice, kde spolu bydlí, neznal výši průměrné čisté mzdy své manželky, ačkoliv ona uvedla, že o tom spolu mluví. Neznal jméno supermarketu, kde manželka pracuje a špatně uvedl její pracovní pozici. Uvedl, že jeho rodiče jsou rozvedeni, avšak ona uvedla, že spolu žijí, přestože komunikuje s jeho matkou. Dle manželky si žalobce bude hledat práci až získá pobytové oprávnění, on však uvedl, že si práci již hledá. Neshodli se na tom, co manželka vařila víkend před výsledkem ani na tom, co dělali v neděli. Žalobce uvedl, že čas tráví doma, koukají na televizi a on hraje počítačové hry, zatímco manželka uvedla, že tráví čas spíš venku, protože doma je to nebaví. Manželka uvedla, že má na boku vytetované slovo „Family“ a žalobce, že tam má nějaké psaní. Žalobce zmínil, že se začínají bavit o dětech a plánuje vzít manželku do Alžírsko, zatímco ona v souvislosti s plány do budoucna uváděla společný dům a psa, výlet za její rodinou a děti až tak za 4 roky. Vzhledem k výše uvedenému dospělo ministerstvo k závěru, že žalobce uzavřel manželství, aby získal pobytové oprávnění na území ČR. Ministerstvo zároveň neshledalo, že by neudělení pobytového oprávnění mohlo nepřiměřeně zasáhnout do soukromého a rodinného života žalobce, neboť manželství bylo uzavřeno účelově a skutečné rodinné soužití v něm absentuje. Žalobce navíc uvedl, že by takové rozhodnutí nebylo nepřiměřené, neboť manželka by jela kamkoliv s ním.

14. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání. Namítal, že uzavření sňatku předcházela dlouhodobý milostný poměr a citové pouto. Prvostupňové rozhodnutí neobsahuje důkazy o účelovosti vztahu. Uvedené rozpory ve výpovědích jsou bagatelní a nesvědčí o podvodném jednání. Manželé mají letitý vztah. Žalobcová žádost byla zamítnuta s ohledem na jeho pobytovou historii, nebylo však zjištěno, že manželství je účelové. Ministerstvo mělo provést hlubší dokazování. Záznamy o neúspěšných pobytových kontrolách dle žalobce nemohly být podkladem prvostupňového rozhodnutí.
15. Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla žalobcovu odvolání a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Ztotožnila se se skutkovými i právními závěry ministerstva. Měla za to, že skutkový stav byl dostatečně zjištěn nejen z výsledků provedených pobytových kontrol, ale též z výpovědí manželů. Ministerstvo v prvostupňovém rozhodnutí podrobně popsalo žalobcovu pobytovou historii, okolnosti uzavření manželství a správního vyhoštění i rozpory ve výpovědích manželů, které se týkaly podstatných okolností jejich života. Komplexně vyhodnotilo všechny okolnosti svědčící ve prospěch žalobce (např. shodu ve výpovědích ohledně seznámení, vývoje vztahu, uzavření manželství a skutečnost, že manželé žijí v jedné domácnosti) i v neprospěch žalobce (zejména rozpory v otázkách společného života a ve vzájemné znalosti manželů).

Posouzení věci soudem

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas osobou k tomu oprávněnou po vyčerpání řádných opravných prostředků a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán.
17. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

18. Předně soud uvádí, že kvalita a preciznost ve formulaci žalobních bodů a jejich odůvodnění v podstatě předurčuje obsah rozhodnutí soudu (srov. rozsudky NSS ze dne 23. 6. 2005, č. j. [7 Afs 104/2004-54](#), a např. ze dne 14. 7. 2011, č. j. [1 As 67/2011-108](#)). Žalobce vznesl své žalobní námitky toliko v obecné rovině. Soud přitom není oprávněn za žalobce vyhledávat či dovytvářet žalobní body.
19. K tomu je třeba připomenout, že žalobním bodem ve smyslu [§ 71](#) odst. 1 písm. d) s. ř. s. je *konkrétní* (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované) skutkové tvrzení doprovázené konkrétní právní argumentací, z něhož plyne, z jakých důvodů žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné či nepřezkoumatelné. Z žalobního bodu musí být patrné, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měla žalovaná v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo napadeným rozhodnutím dopustit, přičemž je žalobce povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. [2 Azs 92/2005-58](#), č. [835/2006 Sb. NSS](#)). Těmto požadavkům nedostály žalobcovy obecné výtky, že napadené rozhodnutí odporuje požadavkům [§ 68](#) odst. 3 správního řádu, je nepřezkoumatelné a v rozporu s [čl. 8 Úmluvy](#), a dále, že postup žalované je v rozporu [§ 2](#) odst. 3, 4 a [89](#) odst. 2 správního řádu. Jelikož se jedná o pouhé konstatování rozporu se zákonem bez uvedení konkrétních okolností a specifikace, v čem má daný rozpor či nepřezkoumatelnost spočívat, nelze tyto námitky považovat za samostatné žalobní body. Soud se jimi proto blíže nezabýval.
20. Podle [§ 87b](#) odst. 1 zákona o pobytu cizinců rodinný příslušník občana EU, který sám není občanem EU a doprovází občana EU na území nebo následuje občana EU, který na území pobývá, je povinen požádat ministerstvo o vydání povolení k přechodnému pobytu, pokud hodlá na území pobývat přechodně po dobu delší než 3 měsíce.
21. Podle [§ 15a](#) odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců rodinným příslušníkem občana EU se pro účely tohoto zákona rozumí jeho manžel.
22. Podle [§ 87e](#) odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců ministerstvo žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu zamítne, jestliže se žadatel dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství.
23. Zákon o pobytu cizinců pojem účelového manželství nedefinuje. Jelikož citovaná právní úprava vychází z unijního práva, konkrétně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES, o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, lze jako bližší interpretační vodítko využít právně nezávazná sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 2. 7. 2009, COM (2009) 313 final, a ze dne 26. 9. 2014, COM (2014) 604 final, jehož přílohou je *Příručka pro řešení otázky údajných účelových sňatků* (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 11. 2017, č. j. [7 Azs 326/2017-21](#)). Podle této příručky je základním prvkem zneužití předstírané chování, které je spojeno s absencí záměru sezdáného páru tvořit rodinu a vést společný život, a k němuž došlo za účelem získání práva na volný pohyb a pobyt. Pro závěr o účelovosti manželství je proto nutné prokázat jednak úmysl uzavřením sňatku obejít právní předpisy cizineckého práva, a jednak úmysl vést společný manželský život. Důkazní břemeno přitom nesou správní orgány. Občané EU a jejich rodinní příslušníci nemusí aktivně dokazovat opravdovost uzavřeného manželství. Stačí, pokud doloží vznik manželství, čímž získá právní nárok na pobytové oprávnění. Je pak na správních orgánech,

aby prokázaly, že posuzovaný sňatek je účelový. Uvedené potvrdil ve své judikatuře i NSS (srov. rozsudky ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 Azs 115/2015-38, ze dne 29. 10. 2015, č. j. 5 Azs 89/2015-30, ze dne 23. 11. 2017, č. j. 7 Azs 326/2017-21, či ze dne 14. 12. 2020, č. j. 3 Azs 380/2019-53).

24. *Průručka pro řešení otázky údajných účelových sňatků* obsahuje soubor indikativních kritérií, která poukazují na to, že je zneužití práv nepravděpodobné (pozitivní kritéria), anebo naopak nasvědčují tomu, že existuje možný úmysl zneužít práva přiznaná směrnici výlučně s cílem obejít vnitrostátní právní předpisy upravující přistěhovalectví (negativní kritéria). Mezi pozitivní indikativní kritéria patří to, že: manžel, který je státním příslušníkem třetí země, by bez problémů získal právo pobytu sám nebo již legálně pobýval v členském státě občana EU předtím; pár byl před sňatkem v dlouhodobém vztahu; pár měl společnou domácnost po dlouhou dobu; pár přijal vážný dlouhodobý právní nebo finanční závazek se společnou odpovědností (hypotéka na bydlení atd.). Naopak v rámci negativních indikativních kritérií lze zohlednit to, že: pár se před svatbou nikdy nesetkal; pár se neshoduje, pokud jde o jejich osobní údaje, o okolnosti jejich prvního setkání nebo důležité osobní informace, které se jich týkají; pár nemluví společným jazykem, kterému oba rozumí; důkaz o peněžní částce nebo daru předaných, aby došlo k uzavření sňatku (s výjimkou peněz nebo darů předaných jako věno v kulturách, kde je to běžnou praxí); v minulosti jednoho nebo obou manželů existuje důkaz o předchozích účelových sňatcích nebo jiných formách zneužití a podvodu, jejichž účelem bylo nabytí práva pobytu; rozvoj rodinného života pouze v době přijatého příkazu k vyhoštění; pár se rozvedl krátce potom, co dotyčný státní příslušník třetí země získal právo pobytu. Při posuzování relevantních skutečností se správní orgán nemůže zaměřit pouze na zjištěné rozpory, ale musí zohlednit rovněž ty skutečnosti, které svědčí ve prospěch žadatele o pobytové oprávnění (srov. rozsudky NSS ze dne 29. 10. 2015, č. j. 5 Azs 89/2015-30, ze dne 23. 11. 2017, č. j. 7 Azs 326/2017-21, odst. 29, a ze dne 14. 12. 2020, č. j. 3 Azs 380/2019-53, odst. 17). V případě přetrvávajících pochybností o opravdovosti manželského svazku je pak správní orgán povinen rozhodnout *in favorem matrimonii*, tedy ve prospěch manželství (srov. rozsudek NSS ze dne 9. 12. 2015, č. j. 4 Azs 228/2015-40, odst. 61).
25. Soud dále zdůrazňuje, že přestože § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců jako důvod zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu uvádí důvod „pokud účelově uzavřel manželství“, tak účelovost nelze posuzovat pouze ke dni vzniku manželství, ale po celou dobu správního řízení až do rozhodnutí odvolacího správního orgánu, protože vztahy mezi manželi se mohou vyvíjet (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 8. 2012, č. j. 5 As 104/2011-102, č. 2781/2013 Sb. NSS).
26. Při hodnocení případné účelovosti manželství je třeba mít vždy na zřeteli, že neexistuje jeden společensky akceptovaný model manželství s jasně definovaným obsahem. Lidé jsou různí, uzavírají sňatky z různých pohnutek a logicky se liší i následný obsah svazku. Za účelově uzavřený proto nelze označit každý sňatek cizince s občanem EU, který v očích správního orgánu nedosahuje kvality ideálního modelu manželského vztahu, nebo který manželé uzavřeli mj. i z důvodu řešení pobytové situace cizince (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 9. 2018, č. j. 10 Azs 68/2018-39, odst. 21). Jak totiž plyne ze shora odkazované judikatury, je třeba dokládat snahu obejít zákon o pobytu cizinců, tj. uzavřít svazek *výlučně* za účelem získat pobytové oprávnění, nikoliv se zabývat pouze nedokonalostí vztahu manželů.

27. Správní orgány shora nastíněným požadavkům dostály, soud proto neshledal žalobní námitky důvodnými.
28. Na základě provedených výsledků manželů a výsledků pobytových kontrol správní orgány řádně zjistily skutkový stav věci a všechna skutková zjištění mají oporu ve správním spisu. Soud připomíná, že ve věcech spojených s uzavřením manželství je nejprůkaznějším důkazem výslech účastníků řízení, neboť právě z jejich shodných a vzájemně se doplňujících odpovědí na otázky kladené správním orgánem může správní orgán usoudit, zda dochází k obcházení zákona či nikoliv (viz rozsudek NSS ze dne 13. 4. 2010, č. j. 1 As 23/2010-77). Správní orgány tedy zcela běžně prokazují účelovost manželství zejména na základě provedených výsledků a případně zjištěných rozporů. Žalobce nespecifikoval, jaké skutečnosti nebyly v řízení zjištěny, ani nezpochybnil správnost žádných konkrétních skutkových zjištění. Správní orgány přitom zjistily aktuální stav manželství. Vycházely totiž mimo jiné z důkazů provedených v rámci správního řízení před vydáním prvostupňového rozhodnutí, konkrétně z výsledků 3 pobytových prohlídek provedených během dubna 2024 a z výsledků manželů konaných dne 29. 4. 2024.
29. Při posuzování manželství se správní orgány zabývaly skutečnostmi svědčícími ve prospěch žalobce, tzv. pozitivními indikativními kritérii, a až poté se zaměřily na tzv. negativní indikativní kritéria. Ve prospěch žalobce vzaly skutečnost, že se manželé shodli v okolnostech jejich seznámení, uzavření manželství a vývoji vztahu. V rozhodnutích též uvedly, že z poslední provedené pobytové kontroly vyplynulo, že spolu nyní bydlí v jedné domácnosti. Tuto skutečnost tedy neopomenuly. Soud však zdůrazňuje, že pozitivním kritériem je sdílení společné domácnosti po *dlouhou dobu*, nikoliv krátkodobé sdílení společné domácnosti. Provedené dokazování pak nasvědčuje tomu, že manželé spolu nesdíleli domácnost dlouhou dobu, resp. dlouhou dobu před uzavřením manželství. Žalobce totiž během výslechu provedeného dne 23. 5. 2023 uvedl, že přespává, kde se dá, nemá stálou adresu v ČR a nesdílí společnou domácnost s občanem EU. Z toho vyplývá, že necelý měsíc před svatbou, která se konala 16. 6. 2023, nesdílel domácnost se svou manželkou, občankou EU. Tím zároveň vyvrátil svá pozdější tvrzení o tom, že s manželkou bydlel u strýce od ledna 2023, poté spolu bydleli na P. a následně v K., kde dle jeho výpovědi ze dne 29. 4. 2024, bydleli již 2-3 měsíce před svatbou. Žalobcova výpověď ze dne 23. 5. 2023 je též v přímém rozporu s tvrzením manželky, že spolu dne 29. 4. 2024 bydleli na adrese v K. již *rok*. Pochybnosti o tom, jak dlouho spolu manželé skutečně sdílí domácnost v K., prohlubuje též tvrzení manželky učiněné týden před tím dne 22. 4. 2024, kdy během pobytové kontroly uvedla, že na dané adrese společně bydlí přibližně *rok a půl*. Za podstatnou soud považuje též skutečnost, že během 4 z 5 pobytových kontrol provedených po uzavření manželství v období od 15. 8. 2023 do 22. 4. 2024 nebyl na uvedené adrese nikdo zastižěn. Manželé ještě dne 31. 8. 2023 neměli uvedená jména na zvonku ani schránce a obyvatelé sousedních domů žalobce nedokázali identifikovat na předložených fotografiích. Nutno dodat, že ani kopie nájemní smlouvy ze dne 16. 4. 2023, založená ve správním spise, nepůsobí příliš věrohodně, neboť neobsahuje žádné údaje o pronajaté nemovitosti a údaje o manželích jakožto nájemcích jsou psané zřetelně odlišným písmem. Navíc doba trvání nájmu sjednaná ve smlouvě ze dne 16. 4. 2023 se částečně překrývá s dobou sjednanou v nájemní smlouvě ze dne 1. 3. 2024 (srov. bod 6 tohoto rozsudku). Soud tak shrnuje, že během pobytové kontroly dne 22. 4. 2024 sice vyplynulo, že spolu manželé v té době bydleli, avšak všechny výše uvedené důkazy prokazují, že minimálně dne 23. 5. 2023, tj. necelý měsíc před svatbou, spolu domácnost nesdíleli a velice pravděpodobně spolu nesdíleli domácnost ještě několik měsíců po svatbě. Žalobce se svou manželkou tedy nesdílel domácnost *dlohodobě*.

30. Co se týče žalobcem zmíněného společného hospodaření, správní orgány správně poukázaly na to, že absentuje společné přispívání k odpovědnostem. Z provedených výsledků je zřejmé, že žalobcova manželka pracuje a platí nájem dohromady se svou kamarádkou. Žalobce přispívá jen občas neurčitou částkou, kterou dostává od rodiny. Žalobce přitom ani neví, jaký má jeho manželka, která ho údajně živí, čistý příjem. Na dotaz správního orgánu uvedl, že nejspíš 25 - 26 000 Kč, neví jistě, nekouká na peníze. Ona však vypověděla, že má asi 20 000 Kč a s žalobcem se o tom baví, mají prý všechno dohromady (i s kamarádkou). Soud pokládá za podstatné rovněž to, že žalobce si dle svých slov hledá práci, resp. v době výsledku si hledal práci, zatímco jeho manželka téhož dne uvedla, že žalobce zatím pracovat nemůže, jelikož nemá přechodný pobyt. Práci si prý bude hledat až získá pobytové oprávnění. Soud má za to, že manželé, kteří společně hospodaří a sdílí domácnost, by měli vzájemně znát své příjmy a vědět o tom, zda si nezaměstnaný manžel hledá práci.
31. Správní orgány se též zabývaly délkou vztahu. Žalovaná nepřisvědčila odvolací námitce, že uzavření manželství předcházelo „dlouhodobí milostný poměr“, neboť manželé se zasnoubili zhruba po dvouměsíčním vztahu a manželství uzavřeli přibližně 6 měsíců od seznámení. Jelikož v době posuzování odvolání vztah trval zhruba 20 měsíců, nejednalo se o „letitý vztah“, jak tvrdil žalobce. Soud se i s tímto posouzením ztotožňuje a dodává, že se manželé seznámili v listopadu 2022 a poté se dle žalobcových slov začali vídat každé 2 týdny, vzápětí spolu začali bydlet, 14. 2. 2023 se zasnoubili a 16. 6. 2023 uzavřeli manželství. Pár tedy před sňatkem nebyl v dlouhodobém vztahu.
32. O úmyslu žalobce obejít uzavřením sňatku právní předpisy pak svědčí nejen výše uvedené rozpory, ale též žalobcova pobytová historie a zejména časová souvislost uzavření manželství a řízení o správním vyhoštění. Správní orgány zjistily, že žalobce přicestoval do EU neoprávněně a pobýval zde několik měsíců bez povolení. Dne 23. 5. 2023 bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění, proti němuž žalobce podal blanketní odvolání, které následně doplnil o novou skutečnost, že dne 16. 6. 2023 – tedy v průběhu odvolacího řízení – uzavřel manželství s občankou ČR. Rozhodnutí o správním vyhoštění bylo následně zrušeno a žalobce si podal žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU. Správním orgánům je třeba dát za pravdu, že časová posloupnost jednotlivých událostí vzbuzuje vážné pochybnosti o žalobcově motivaci uzavřít manželství. Žalobce navíc během výsledku dne 23. 5. 2023, zmínil, že v ČR potkal ženu české státní příslušnosti, k níž se nechtěl dále vyjadřovat, neboť po domluvě s právním zástupcem měl v úmyslu získat pobytové oprávnění a oženit se s ní. Dále zmínil, že se o něj stará přítelkyně, na druhou stranu však rovněž uvedl, že se v ČR stýká pouze s krajany a nemá zde kulturní ani společenské vazby. Manželka pak během výpovědi uvedla, že se sice vzali zejména z lásky, nicméně termín svatby stanovili tak, aby žalobce nemusel vycestovat. Právník jim totiž poradil, že manželství je jediná možnost, jak se vyhnout vyhoštění. Nutno podotknout, že rozvoj rodinného života v době přijatého příkazu k vyhoštění, je jedním z negativních indikativních kritérií dle *Příručky*.
33. Soud ve shodě se správními orgány pokládá za důležité negativní kritérium též neznalost osobních a jiných důležitých informací, které se týkají manželů. Kromě výše zmíněného lze poukázat na to, že žalobce během výsledku nesprávně uvedl rodné příjmení své manželky; neznal název ulice, kde společně bydlí; nevěděl, v jakém konkrétním supermarketu manželka pracuje a neuvedl, jaký konkrétní nápis má manželka vytetovaný na boku (uvedl pouze „nějaké psaní“). Manželka zase nevěděla, že žalobcovy rodiče jsou rozvedeni, přestože to bylo důvodem jeho psychických obtíží a jedním z důvodů jeho

přesunu do EU (uvedla, že spolu žijí, ale hádají se). Manželé se neshodli ani na tom, jak dlouho plánovali stavbu (dle žalobce 3 týdny, dle manželky 2 měsíce). Tyto rozpory soud nepovažuje za bagatelní, nýbrž za rozpory natolik podstatné, že svědčící o tom, že manželé společně nevedou skutečný manželský život.

34. Z ničeho přitom nelze dovodit, že by správní orgány postupovaly vůči žalobci tendenčně, nedostatečně se zabývaly odvolacími námitkami, či věc posuzovaly toliko v jeho neprospěch. Žalovaná se naopak velice obecně formulovanými odvolacími námitkami dostatečně zabývala. Zdůvodnila, proč vztah nepovažuje za dlouhodobý (srov. bod 31 tohoto rozsudku). Dále vysvětlila, že prvostupňové rozhodnutí není založené pouze na žalobcově pobytové historii, ale též na obsahu jednotlivých výpovědí a časové souvislosti uzavření manželství a hrozícího správního vyhoštění. Nesouhlasila s tím, že by zjištěné rozpory ve výpovědích byly bagatelní. Připomněla, že výsledky manželů jsou nejprůkaznějším důkazem ve věcech spojených s uzavřením manželství a výsledek pobytové kontroly může sloužit jako podpůrný důkaz. Skutkový stav proto měla za řádně zjištěný a další dokazování považovala za nadbytečné. Žalobce ostatně v odvolání nenamítal žádné nové skutečnosti, ani nenavrhl žádný konkrétní důkaz. Žalovaná neopomněla zohlednit též shodná tvrzení manželů, která však vzhledem k ostatním zjištěným rozporům ve výpovědích (nejen mezi manželi, ale především rozpory ve výpovědích žalobce ze dne 23. 5. 2023 a ze dne 29. 4. 2024) nezvrátily pochybnosti o opravdovosti manželského svazku.
35. Soud dospěl s ohledem na výše uvedené k závěru, že správní orgány na základě dostatečného pensa konkrétních důkazů prokázaly účelovost žalobcova manželství. Své úvahy přitom pečlivě a přezkoumatelným způsobem odůvodnily. Nebyl tedy prostor pro uplatnění zásady *in favorem matrimonii*.
36. Důvodná není ani námitka žalobce, že napadené rozhodnutí nepřiměřeně zasahuje do jeho soukromého a rodinného života.
37. Pro případ zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu podle § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců zákon výslovně nestanoví povinnost správních orgánů posoudit přiměřenost rozhodnutí z hlediska zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince (srov. § 174a odst. 3 ve spojení s § 87e zákona o pobytu cizinců). Přesto je však i v takovém případě nutné posuzovat přiměřenost dopadů rozhodnutí ke konkrétní námitce cizince (srov. rozsudky NSS ze dne 25. 5. 2016, č. j. 1 Azs 81/2016-33, odst. 11-15, ze dne 14. 12. 2020, č. j. 3 Azs 380/2019-53, odst. 30). Tato povinnost vyplývá z čl. 8 Úmluvy, který je přímo aplikovatelný a má přednost před zákonem. Není však povinností správních orgánů výslovně hodnotit všechna kritéria pro posuzování přiměřenosti ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců, ale postačí zohlednit pouze důvody, které žalobce tvrdí, nejde-li o specifické důvody vyplývající z průběhu správního řízení (srov. rozsudky NSS ze dne 26. 2. 2014, č. j. 8 As 109/2013-34, odst. 16, a ze dne 14. 3. 2019, č. j. 7 Azs 554/2018-31, bod 18).
38. Žalobce v rámci správního řízení (ani v odvolání) nepřiměřenost nenamítal. V žalobě pak koncipoval námitku nepřiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí velice obecně. Poukázal toliko na intenzitu a charakter vztahu s manželkou, který je napadeným rozhodnutím ohrožen. Soud proto považuje za dostatečnou úvahu ministerstva, že vzhledem k absenci skutečného manželského soužití, nemůže mít prvostupňové rozhodnutí (ani napadené rozhodnutí) nepřiměřený dopad do žalobcova soukromého a rodinného života. Nemůže být nepřiměřené též z toho důvodu, že manželka během výslechu uvedla, že by v případě žalobcova vycestování odjela kamkoliv s ním. Jiné silné soukromé vazby žalobce

na území nemá a netvrdí. Neudělení pobytového oprávnění navíc samo o sobě nepředstavuje dlouhodobý zákaz pobytu na území. Soud tedy neshledal ani rozpor napadeného rozhodnutí s čl. 8 Úmluvy.

Závěr a náklady řízení

39. S ohledem na výše uvedené soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
40. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšné žalované žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. února 2025

JUDr. Bc. Kryštof Horn, v. r.
samosoudce